

ת"פ 11230/09/18 - מדינת ישראל נגד צבי פישר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 11230-09-18 מדינת ישראל נ' פישר(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שני בן גיגי

נגד

הנאשם

צבי פישר (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ההסדר לא כלל הסדר אודות העונש.

הנאשם עצור מאז 29.8.18 והוא נעדר כל עבר פלילי קודם.

2. על פי כתב האישום המתוקן ביום 29.8.18 בשעות הבוקר החליט הנאשם לשדוד תחנת דלק ולצורך כך הצטייד בבגדי החלפה, סכין וכובע מצחייה ויצא ברכבו מביתו. בשעה 07:49 הוא הגיע לרחוב המלאכה בחיפה, החנה את הרכב בקרבת תחנת הדלק שנמצאת במקום, יצא וחבש לראשו את הכובע והחזיק את הסכין בכיס מכנסיו ונכנס לחנות שליד התחנה. כאשר ראה שהחנות התרוקנה מלקוחות אחרים הוא נטל בקבוק מים וניגש לקופאית (המתלוננת). הוא מסר לה מטבע של 10 ₪ ובעת שפתחה את הקופה, שלף את הסכין מכיסו, הצמידה לצווארה ואמר לה "תביאי כסף". המתלוננת נבהלה ממעשיו וצעקה מתוך פחד, הפילה את הקופה על הרצפה והנאשם דרש ממנה להרים אותה ולשים אותה על הדלפק. היא עשתה זאת מתוך פחד ממנו והוא נטל סכום של 556 ₪ ונמלט. מיד לאחר מכן החליף את בגדיו וזרק את הסכין והכובע לפח ברחוב. יוער כי במסגרת הטיעונים לעונש הוגש סרט שמתעד את האירוע, במסגרתו רואים את האימה בה הייתה שרויה המתלוננת ומאידך ניתן לראות גם שמדובר בשוד שבוצע בלשון המעטה, ללא תחכום ואף בשלומיאליות.

מבחינת ראיות לעונש, המדינה הגישה סרטון של האירוע שנקלט על ידי מצלמות האבטחה ומטעם הנאשם הוגשו מסמכים רפואיים על פיהם הוא נפגע באצבע בידו במהלך שהותו במעצר, טופל ונותח. לטענת הנאשם השבר באצבע נגרם על ידי עצור אחר.

טענות המאשימה לעונש

3. המדינה טענה שהפסיקה מחייבת גישה מחמירה כלפי אלה המבצעים מעשי שוד אלימים על מנת להשיג רווח קל על חשבון הזולת (ע"פ 5034/13 **דזלילוב נ' מדינת ישראל**).

נטען שנפגעו הערכים החברתיים של ביטחון הציבור ושלומו, כבוד המתלוננות וקניינו של בעל העסק. נטען שהפגיעה הייתה ברמה משמעותית כאשר הנאשם הצמיד את הסכין לצווארה של המתלוננת באופן מאיים במהלך האירוע.

המדינה טענה כי לאירוע קדם תכנון מוקדם. נטען שמבחינת נזק נלקח סכום כסף של מאות שקלים, אולם היה צפוי כי ייגרם נזק גדול יותר נוכח פוטנציאל השימוש באלימות בעוד שהנאשם היה מצויד בסכין.

4. באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

בע"פ 5780/13 **מאיר בן עמי נ' מדינת ישראל**, (16.7.2014), נשדדה חנות באיומי סכין יפנית. הנאשם הורשע בשוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין כאשר נשדד סכום של ₪ 480. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר והוטלו על הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל. בערעור הופחת המתחם ל-30-60 חודשים והוטלו 45 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 6001/13 **אלמו קסה נ' מדינת ישראל**, (29.1.2014), בוצע ניסיון שוד של תחנת דלק באמצעות סכין שבמהלכו תפס הנאשם את ידו של המתלונן ועיקם אותה ובהמשך זרק עליו מוצרים שפגעו בו. נקבע מתחם ענישה שבין 2-5 שנות מאסר בפועל והוטלו 33 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 6003-06-17 **מדינת ישראל נ' גבריאל בן הרוש**, (15.9.2013), נאשם בן 20 הורשע על פי הודאתו בשוד תחנת דלק שביצע עת שהיה רעול פנים וחמוש בסכין ותחת איומים. נשדד סכום של ₪ 2692 ונקבע מתחם ענישה שבין 2-5 שנות מאסר בפועל והוטלו 3 שנות מאסר בפועל.

5. במקרה דנן נטען שניתן תסקיר שלילי והמדינה טענה למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנות מאסר בפועל בנוסף למאסר על תנאי ותשלום פיצוי משמעותי למתלונן.

לגבי רף הענישה טענה המדינה שיש למקם את העונש ברף התחתון בשים לב להעדר עבר פלילי.

טענות הנאשם לעונש

6. ב"כ הנאשם טען שהמקרה הנדון מהווה הפעם הראשונה בה הסתבך הנאשם בעבירה על החוק. הוזכר שמדובר באדם נשוי ואבא לארבע בנות שמתגורר בשכירות בחיפה. נטען שבימים שקדמו לאירוע הוא גילה ששכר עבודתו כמלגזן ב"רפאל" אינו מספיק כדי לכסות את ההוצאות ובעלת הבית הפעילה לחץ ואיימה לפנות את משפחתו מדירתם. כך נטען שהוא קם בוקר אחד ופעל מתוך לחץ ובאימפולסיביות על מנת להשיג כסף.

נטען עוד שהנאשם נתפס בדרך מביישת במיוחד כאשר אחיו שהוא שוטר בתחנת חיפה זיהה אותו מתוך חומרי החקירה והודיע למפקדיו שזהו אחיו ששדד את תחנת הדלק וכך פוענח המקרה, שכמובן גרם לבושה גדולה למשפחתו. צוין עוד שאביו מגיע לכל דיון, לא על-מנת לתמוך בו, אלא כדי לנזוף בבנו על הבושות שהוא עושה למשפחה.

נטען שהנאשם עצור מזה מספר חודשים והותקף במהלך מעצרו ונגרם לו נזק גופני. הוכחש שהנאשם חייב כסף לשוק האפור כפי שמרומז בתסקיר ונטען שהעבירה בוצעה על רקע מצוקה כלכלית פשוטה וישירה.

לטענת הסנגור אכן יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון ואולם נטען שהרף התחתון של ענישה הולמת נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל.

הסנגור אזכר את המקרים הבאים מתוך הפסיקה:

ע"פ 772/13 **איברהים יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014), שם התערב בית המשפט העליון בעונש שהוטל על המערער שהורשע בעבירות שוד ושהייה בלתי חוקית כאשר הוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העמיד את העונש על 24 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה שדד המערער תיק מאישה בגן ציבורי ובמנוסתו הפיל אותה ארצה.

בע"פ 9094/12 **איתן טספאי נ' מדינת ישראל** (28.04.2013) הקל ביהמ"ש העליון על עונשו של מערער שהודה במסגרת הסדר טיעון בעבירת שוד סניף הבנק שלו ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש לקח בחשבון שהעבירות בוצעו מתוך ייאוש וכי מדובר במעידה חד פעמית והעמיד את עונשו של המערער על 6 חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות. באותו מקרה היה מדובר באדם שהתקיים מקצבת הבטחת הכנסה וקיים אורח חיים נורמטיבי לפני כן ונקלע לחובות כאשר לא הצליח להחזירם וכוונתו המקורית בכניסתו לבנק הייתה לבקש הלוואה נוספת. שירות המבחן המליץ באותו מקרה שלא להטיל עונש מאסר בפועל כיוון שההליך הפלילי היווה הרתעה מספקת.

בע"פ 6752/10 **יהודה טטראשוילי נ' מדינת ישראל** (5.4.2011) ביהמ"ש העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש בעבירת שוד כאשר המערער הודה בבית המשפט המחוזי בשוד בנק. העבירה בוצעה כאשר

המערער ניסה להשיג כסף כאשר עול פרנסת המשפחה נפל עליו כיוון שאביו עבר ניתוח. שירות המבחן המליץ על ריצוי העונש בעבודות שירות ואולם הערכאה הדיונית הטילה 10 חודשי מאסר בפועל. בערעור נקבע כי אין לפעול בהתאם להמלצת שירות המבחן ולא שונה העונש שהוטל.

בע"פ 452/14 **ניסים דאבוש נ' מדינת ישראל** (3.4.2014) הוגש ערעור על עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן שהוטל על המערער בגין שוד תחנת דלק בלילה תוך שימוש באקדח צעצוע. בערעור ביקש המערער שיוטל עליו שירות לתועלת הציבור במקום עבודות שירות וזאת בין היתר כיוון שהוא בגיר צעיר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור.

7. הנאשם עצמו הודה שעשה טעות וטען שמצבו הכלכלי והלחץ הכלכלי בו היה נתון הכריעו אותו וגרמו לו לסטות מדרך הישר.

תסקיר שירות המבחן

8. בתסקיר צוין שהנאשם הוא בן 39, נשוי ואב לארבע בנות קטנות. טרם מעצרו התגורר עם אשתו ובנותיו בדירה שכורה בחיפה ועבד כנהג שינוע סחורה. הוא שירת שירות צבאי מלא כנהג, ועבד בעבודות שונות במשך השנים ולזכותו היסטוריה תעסוקתית רציפה. משפחת מוצאו נורמטיבית ובעבר הנאשם נעזר בהם כלכלית. הוא תיאר שבעקבות מעצרו הקשר עם בני משפחתו הדרדר. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו אך התקשה להסביר את אופן קבלת ההחלטה לבצע את העבירה ומסר שהייתה זו התנהגות פזיזה ולא מתוכננת. בעקבות שיחות עם בני משפחה הועלתה השערה שהעבירה בוצעה על רקע חובות לשוק האפור אך לטענה זו לא נמצאו תימוכין עובדתיים ישירים.

בהערכת הסיכון התחשב שירות המבחן באפשרות של התחברות לגורמי שוליים כחלק משיקולי הסיכון ביחס לנאשם (למרות שמדובר בסברה בלבד ללא בסיס עובדתי מהימן). בסופו של עניין כיוון ששירות המבחן חש שהנאשם אינו גלוי לגמרי בנוגע לרקע לביצוע העבירה, וכיוון שנמצאה נטייה להתנהלות אימפולסיבית במצבי לחץ ומכיוון שהנאשם שלל מצוקה, נקבע שלא נוצר פתח שיאפשר מעורבות טיפולית ולא ניתנה המלצה.

דין והכרעה

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שמירה על שלמות הגוף, הסדר הציבורי ושמירה על הקניין. רמת הפגיעה הייתה בינונית-נמוכה כאשר מתוך הסרט אמנם עולה שנעשה שימוש בסכין (לא נמצא תימוכין לטענת הנאשם שמדובר היה מסכין מפלסטיק) אך השימוש היה חובבני ומהוסס.

עלה שהנאשם התכונן בעוד מועד ותכנן את ביצוע העבירה, לפחות ברמה בסיסית. הוא היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ויש עוד להעיר שלאור השימוש בנשק קר צפוי היה להיגרם נזק גדול יותר מזה שאשר נגרם.

בנסיבות העניין טווח הענישה ההולם נמצא בין 18-36 חודשי מאסר בפועל.

מבחינת קביעת העונש בתוך המתחם, אמנם הנאשם נמצא בלחץ כלכלי אישי רציני, שכפי הנראה שיבש לו את החשיבה, ואולם מדובר באדם בוגר, וזה אינו יכול להוות שיקול מהותי לקולא.

לקולא יש לציין את עברו הנקי של הנאשם ואת החרטה שהוא מביע בקשר למעשיו.

מכל האמור לעיל החלטתי להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 29.8.18.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלוננת (עובדת תחנת הדלק) בסך 5,000 ₪ לתשלום החל מהראשון לחודש שיחול בראשון לחודש לאחר שחרורו. הסכום ישולם בתשלומים של 500 ₪ כל אחד בראשון לכל חודש החל מהחודש הראשון לאחר שחרורו ועד לתשלומם המלא בפועל. אי פירעון תשלום במועד יעמיד את הסכום כולו לפירעון מיידי.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ט, 17 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.